

Bijna niets, maar toch niet niets. Een iets, zij het ook maar een spinsel van lege ruimten en subtiele wanden. Een reële gegevenheid maar ook een hypergevoelig geheel, dat al bij de geringste aanraking terugdeinst en uiteenspat. Dat is het schuim zoals het zich aan de dagelijkse ervaring voordoet.

Hoe serieus heeft de twintigste eeuw het schuim dan weten te nemen? De adequate beantwoording van deze vraag zou ons belonen met een synopsis van de modernisering. Ze zou een breedvoerige toelatingsprocedure beschrijven voor het toevallige, kortstondige, vage, vergankelijke en atmosferische - een procedure waaraan de kunsten, de theorieën en de experimentele levensvormen elk hun eigen specifieke aandeel leveren.

Peter Sloterdijk, een van de meest gelezen filosofen van deze tijd, kent men als een scherpzinnige stoorzender in het maatschappelijke en wetenschappelijke debat: *Regels voor het mensenpark* (2000), *Het kristalpaleis* (2006) of *Woede en tijd* (2007) getuigen daarvan. Daarnaast is er de bezonnen, erudiete en meeslepende denker Sloterdijk, zoals we hem in *Sferen* ontmoeten. Deze grootse, fijnmazige vertelling over de geschiedenis van de mensheid is geschreven met de bril die eigen is aan Sloterdijks unieke taal, op het spannende grensvlak tussen literatuur en filosofie, tussen verhaal en analyse.

In 2003 verscheen de eerste band van *Sferen*, waarin de beide eerste delen van deze trilogie werden opgenomen: *Bellen - microsferologie*, en *Globes - macrosferologie*. Thans verschijnt de lang verwachte tweede band in Nederlandse vertaling, met daarin het derde deel: *Schuim - pluralesferologie*.

Sloterdijk gaat in *Sferen* niet langer uit van de traditionele filosofische vraag 'Wat is de mens?'. Hij vraagt zich daarentegen af *waarde* mensen leven. Om deze vraag te beantwoorden ontwikkelt hij zijn theorie van de *sferen*: de mens is vóór alles een 'sferen-bouwer', want hij moet vorm geven aan de onmetelijkheid van de wereld, en tegelijkertijd die wereld in het klein nabootsen.

Boog Sloterdijk zich in de eerste band van *Sferen* met name over de geschiedenis, in *Schuim* is de actuele wereld aan de orde. Het extreme individualisme van onze tijd wordt gevat in de metafoor van het schuim: de nieuwste verschijningsvorm van de sferen waarin de hedendaagse mens leeft. De instabiliteit en vluchtigheid die schuim kenmerken, laten zien hoe meervoudig de wijze is waarop de eenentwintigste eeuwse mens zijn leven en de wereld ervaart. Zo wordt een filosofisch-antropologische analyse van het moderne individualisme geboden van de kracht als ook van de zwakte ervan, die dieper graaft dan de bestaande inzichten. Sloterdijk documenteert zijn these met honderden illustraties, onder meer uit de wereld van de hedendaagse kunst en architectuur; zo wordt *Sferen* een talige én visuele vertelling. Sloterdijk spant in woord en beeld een fascinerende boog tussen de vroegste mensenculturen en ons mondiale tijdperk, en daagt ons uit na te denken over de plaats die we innemen op

deze aarde.

Peter Sloterdijk (1947) is hoogleraar filosofie en esthetica aan de Hochschule für Gestaltung te Karlsruhe, en aan de Universität für angewandte Kunst in Wenen. Hij verkreeg wereldwijde vermaardheid met *zijn Kritiek van de cym-scherede* (1984). Bij Uitgeverij Boom verschenen eerder van hem *Mediatijd* (Boom essay 1999), het dossier *Regels voor het mensenpark* (2000, vierde druk 2007), *De hartslag van de wereld* (met Alain Finkielkraut), *Het kristalpaleis* (tweede druk 2006), *Woede en tijd* (2007) en de eerste band van *Sferen* (2003, paperback 2007, derde druk 2009).